

BUTLLETÍ DE L'AGUPACIÓ EXCURSIONISTA DE GRANOLLERS

SUMARI

La reforma de la Plaça (Editorial). — El Vent, per JOAN CUCH. — Geologia i paisatge. Muntanyes velles i muntanyes joves, per JOSEP M.ª PUCHADES. — L'esperit i l'excursionisme, per JOSEP CORTAL I VILANOVA. — Bibliografia. «La comarca en l'organització interna de Catalunya». — Notes folklòriques: Del recull de la Secció d'Estudi. — Cursets i conferències — Pla general d'entrenaments, per JOAN SERRAHIMA I BOFILL. — Notes. — Notes meteorològiques. — Programa de maig i juny

Delegació del Camping Club
de Catalunya

MAIG - JUNY

MCMXXXIV

F. FERRANO
OVIEDO-QUINTANAR

ANIS DE LA ASTURIANA

L'Anís

ASTURIANA

és el preferit
del públic

S'imposa
per la
seva excel·lent
qualitat

Demaneu-lo
en tots els
bars i cafés

Llavors Seleccionades

per a Horticultura i Floricultura

Josep M.ª Pons

PARETS DEL VALLÈS

Telèfon 10

Diumenges, a Sabadell

Dimarts, a Mollet

Dijous, a Granollers

davant la Caixa d'Estalvis

A PARETS-LLISSÀ (Carretera de Ribes,
Km. 23'800), tots els dies de l'any

Construcció i Venda

de

Mobles

Especialitat en els treballs d'encàrrec

DORMITORI compost de llit, armari amb dues llunes, 2 tauletes de nit i 2 cadires tapissades

Pessetes 430

DORMITORI compost de llit, calaixera, dues tauletes de nit i dues cadires

Pessetes 265

MENJADOR compost de «buffet», taula i sis cadires

Pessetes 215

Visitar aquesta casa és comprar

Jaume Blanxart

Taller i despatx: Carrer de Ricoma, 95

Granollers

Amb 100 pessetes

CONTRIBUIM PER TAL QUE VOSTÉ TINGUI BONA RADIO

Que vol dir tenir bona radio?

Bona radio, significa: perfecte selectivitat, excel·lent rendiment, sensibilitat, garantia de funcionament, qualitat. Tot això es troba en el receptor Philips a Superinductancia 834.

No trigui més, té Vosté ara una ocasió única per tal de canviar el seu mediocre aparell de dues corrents per un receptor Philips moder i perfecte.

Li abonarem 100 pessetes pel seu aparell de dues corrents, qualsevol que sigui la marca, en estat de funcionament o no, però complet.

Entregui avui mateix el seu receptor a un dels Representants Oficials Philips que li facilitarà el canvi abonant la resta en petits terminis.

Demani una demostració i estem convençuts de que Vosté no tindrà altre receptor a la seva llar que!

PHILIPS

«SUPERINDUCTANCIA»

ONES CURTES I LLARGUES

**Llarg
terminis**

Encara que el seu aparell sigui dels de bateries

Demani condicions al seu representant

PERE FONT

Carrer de Prim, 78 : GRANOLLERS : Telèfon 134 R

El llapis **TERMOSAN**

Indispensable per tots els esports. Res tan eficaç per combatre el dolor i congestions, ni tan senzill d'aplicar, perquè sempre està a punt. Basta fregar lleugerament la part dolorida, cobrint-la amb un mocador o bé amb una bena i va desapareixent el dolor produït per possibles accidents. El llapis **TERMOSAN** no ocupa lloc. No embruta. No irrita gens. No fa mala olor. S'aplica tal com es presenta.

Demani fullet al Dipòsit general: **RAMON SALA**

BARCELONA

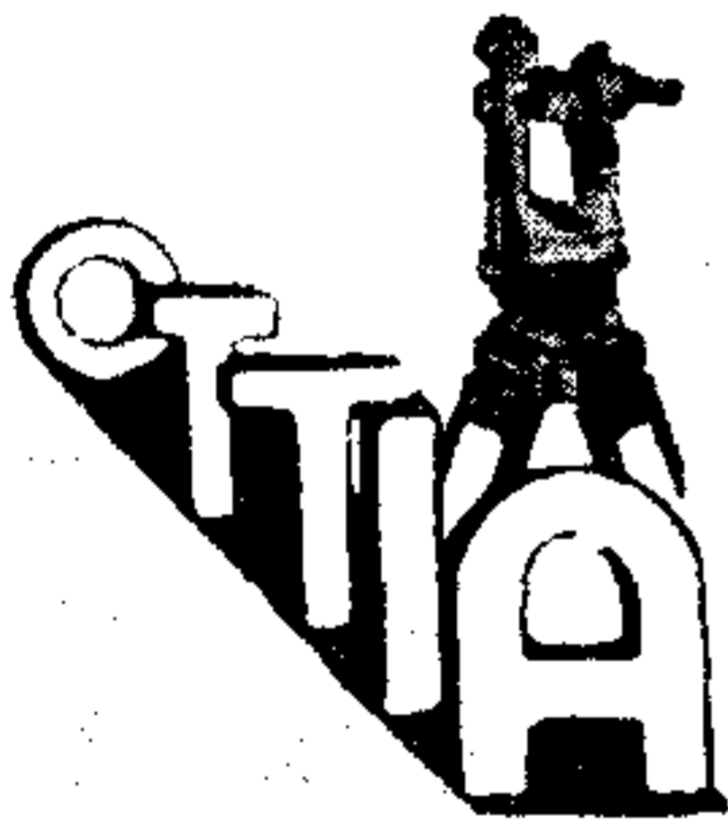
Carrer de Paris, 174

El millor líquid per a netejar
i brillantar els metalls és el

NETOL

Unes gotes són suficients per a obtenir
una lluentor duradora, amb un treball mínim

Oficina Tècnica

Treballs i Informacions Agrícoles

Intervencions en compra-venda de finques : Projectes d'explotació agrícola : Valoració de finques : Anàlisis agrícoles
Tractaments contra plagues del camp : Estudis fòrmules d'adobs : Fòrmules alimentació del bestiar : Estadística econòmica de mercats : Aixecament de plànols : Reproducció de plànols : Plantacions de fruiterars . Nivellacions
Planejaments de regadius : Estudis viti-vinícoles : Clarificacions i correccions : Elaboracions a preus convinguts

Hores d'oficina: Tots els dies, de 10 a 1 * Els dijous, de 8 a 1

Anselm Clavé, 40 ◆ GRANOLLERS ◆ Telèfon 71

ANY IV

NÚMERO 16

BUTLLETÍ

MAIG-JUNY : MCMXXXIV

Carrer Prim, 73, 1.er

La Reforma de la Plaça

La nova oficiosa que corre aquests dies referent a l'enderrocament d'una illa de cases de la plaça de la República, entre aquesta, el carrer de Sant Roc i el carrer d'En Sastre, fa que aixequem la nostra veu per impugnar el projecte.

La reforma en qüestió, que si és una necessitat és de les menys urgents que existeixen a Granollers, té la virtut que, després d'ésser molt costosa, és d'una eficàcia gairebé nul·la en quant a la urbanització de la Plaça Gran, car la seva actual forma irregular, després de l'enderroc projectat, restarà encara més accentuada.

Hom diu precisament que el projecte futur està en fer desaparèixer les altres illes de cases que li prenen la simetria desitjada, però cal fer observar que, a més d'ésser una despesa importantíssima, seria fora de lloc perquè resultaria definitivament infructuosa, car l'actual Plaça de la República, ni ara ni amb reformes, serveix per lloc de mercat principal.

Passem per alt i admetem com a mal necessari la destrucció de finestres antics que amb la pretesa urbanització fins a la Plaça de les Olles caldria fer i amb la rectificació de les parets Sur i Oest de la plaça que seria necessària. Però sembla que després de tants estralls no es pot admetre com a corol·lari final l'arrasament de la Porxada; i a això caldria arribar-hi perquè bé cal dir, i ara potser és una ocasió, que la Porxada no té cap de les condicions que un modern mercadal exigeix. Amb la importància del mercat de Granollers és una vergonya que continuem fent-la servir sense cap condició higiènica, oberta a tots els vents i sense poder encabir a molts que haurien d'estar-hi a eixopluc.

La solució més lògica, més natural i menys costosa, està en la construcció d'un nou mercadal que tingui la grandària suficient i dotat dels moderns mitjans que li són absolutament necessaris. La plaça Barangé podria ésser el lloc a propòsit per aquesta construcció, cada dia més urgent; la seva situació al centre de Granollers la faria fàcilment assequible als dos extrems de la població i amb una despesa menor tindriem

el que és de gran interès per la ciutat. I la Porxada, desempellegada de les noses de reixes i taules de venda, podria servir per a mercat de grans, per qual fi ja fou construïda, per jocs de la quitxalla a les hores de repòs i per a celebració de festes populars.

Que els nostres governants prenguin exemple de Sabadell, la nostra germana del Vallès, i abans de començar una transformació semblant meditin tots els aspectes que la qüestió presenta. I que recordant tants disbarats urbanístics com s'han comès, més o menys inconscientment, a Granollers, no vulguin col·laborar a augmentar la desorganització urbana que comença a semblar una malaltia endèmica.

El Vent

Per Joan Guch

Per la tardor fa vent per tot, escombrant de fulles seques la terra per a obrir pas a l'hivern; també pel febrer i març el vent torna a sentir-se i neteja els camins, car la primavera s'apropa; és a dir, que el vent obre les portes de l'hivern i el vent també les hi tanca.

El vent de tardor té quelcom de tètric i esgarrifós; xiula com un gegant i els seus udols recorden els de les ramades de llops, el soroll de les bruixes, fantasmes d'ànimes en pena, gats que miolen per damunt de les teulades, xisclets d'olives; tot són complements del vent en aquesta estació de l'any que es converteix i s'augmenta en la imaginació dels tendres infants.

El vent doblega els arbres, empeny les boires i transforma en una mar d'ones els camps de verd i quan la nostra afició ens porta al camp, juga amb nostres cabells i ens apropa el dringar de les campanes amigues.

El vent tot ho remou, tot ho capgira; més ell, que encara que no es vegi es deixa sentir, mantes vegades deixa soledat i misèria al seu pas; en canvi, té altres moments que es posa sentimental i fins es posa a cantar.

El vent sap una cançó que és molt vella; deu esser-ho tant com el món. Molts l'haureu sentida sense ni donar-vos-en compte. Al capvespre, quan el sol es pon i els ocells són a joc, aleshores comença a brunzir d'una forma suau, com si fos un violoncel·lo. Mentre el vent canta veureu els arbres com dansen i la nit els tira el seu mantell de fosca per a guardar-los de mirades indiscretes.

Geologia i paisatge

Muntanyes velles i muntanyes joves

Per Josep M. Puchades

El pas del temps exerceix la seva influència sobre tots els éssers naturals. En principi, sembla que només es limiti la seva acció al camp dels éssers vivents, que és allà on assoleix principalment més importància, com ho evidència la biologia; però, per poc que aprofundim, observant el regne inorgànic veurem que també està sotmès al seu domini i ens donarem compte de l'empremta que en ell deixa la seva continuada intervenció. Són ben notables i típics els exemples varis que ens ofereix la geologia, confirmant l'anterior asserció. Si considerem, posem per cas, un terreny determinat, podrem comprovar com aquest ha variat i varia encara en la seva forma, naturalesa geològica, posició, etc.; en aquestes modificacions, efectuades moltes d'elles d'una manera lenta i en trànsit suau, degudes als diversos agents externs i interns que constantment actuen sobre l'escorça terrestre, el factor temps juga un paper tan primordial que constitueix una condició essencial per la seva realització. Sabem efectivament que sense el seu concurs, no pot efectuar-se la descomposició i la formació de molts materials, perquè la naturalesa no obra d'una faisó brusca, violenta, ni pot provocar, en aquest cas, alteracions o canvis sense sotmetre'ls a una llei de gradació, que caracteritza cada procés evolutiu. Si d'ell en coneixem l'estat dels elements en cada un dels períodes o fases en què pot dividir-se, sabrem també, ultra la gènesi del material en estudi, la seva edat aproximada, i el conjunt d'aquestes coneixences ens proporcionarà una visió detallada de les modificacions sofertes pel terreny que observem a través dels segles o mil·lenaris que li haguem atribuït. Junt a les evolucions en la naturalesa geològica, apareixeran també, lligades amb ella, les formes diverses per les quals haurà passat el relleu fins atènyer el seu estat actual, l'estructura essencial del qual haurà estat ocasionada, però, per fenòmens d'indole mecànica generalment.

Les formes exteriors, junt amb el colorit de la superfície, constitueixen els trets fisonòmics més expressius que podem considerar en estudiar el paisatge en el seu aspecte físic, i, moltes vegades, ells sols ja poden donar-nos una noció exacta de l'origen i vicissituds sofertes pel tros de terra que contemplem. On millor podrem comprendre i evidenciar aquesta relació és a la muntanya. D'ella gosariem dir que desempeña en la naturalesa un paper semblant al del rostre en el cos humà, que reflecteix d'una manera imme-

diata la seva antiguitat o juvenesa. Un observador atent coneixerà ben aviat, sense necessitat d'esforç considerable, la gènesi orogràfica del tros que contempla, si es fixa en una sèrie d'elements de judici que se li ofereixen, dels quals és sens dubte el principal l'erosió soferta pel terreny en estudi. Aquesta força, que es manifesta en agents ben diversos, constitueix en realitat l'escultor que ha modelat molts accidents geogràfics, creant-ne de nous en algunes ocasions o fent-ne desaparèixer en altres. Però els efectes ocasionats per la seva activitat, són funció també del factor temps, íntimament relacionat amb ella; i ací rau un gran avantatge, per tal com de la intensitat major o menor d'aquests efectes, vindrem en coneixement de l'edat que porta el lloc estudiat, sofrint l'acció erosiva que els ocasiona.

La muntanya no amaga, doncs, l'edat que du desafiant els embats de l'erosió, sinó que d'una manera clara i evident trasllueix el temps que porta de lluita amb aquella grandiosa força, la qual acaba sempre vencent, puix mai defalleix en la seva escomesa, lenta, però constant. Així, doncs, sempre movent-nos dintre l'amplitud que cal donar al mot temps, en parlar en termes geològics, podrem de bell antuvi subratllar com a essencials dos tipus ben definits: les muntanyes velles i les muntanyes joves. En mig d'aquestes dues acepcions, igualment que en els processos biològics, podrem intercalar uns estats intermitjos que, en gradació ininterrompuda, van d'un tipus a l'altre, i que corresponen a formacions de caràcter mixte. Uns i altres, però, són prou destacats per a poguer-se destriar d'un conjunt, i per a descobrir les qualitats que comuniquen a un paisatge.

Direm així mateix que encara hi ha un altre tipus de muntanya, representat a Catalunya pel nostre Pireneu, i és aquell que havent arribat ja a la vellesa, un nou moviment orogènic, relativament recent, l'ha rejuenit i li ha retornat potser encara més de l'esveltesa que tenia primitivament.

Les muntanyes velles corresponen a terrenys de formació antiga, procedents dels primers temps geològics. D'elles, algunes han vist, en bona part, l'origen de la vida sobre la terra, quan en la mar que les banyava apareixien els primers éssers orgànics, d'estructura rudimentària, pàl·lid reflexe de la perfecció actual. Han estat sovint víctimes o testimonis de les commocions i moviments diversos que s'han esdevingut en el transcurs del temps; al seu entorn sorgiren terres i mars que han desaparegut successivament, sota l'empenta del temps; solament elles drecen encara els seus cims arrodonits i aplanats, de vessants suaus i ondulades, on tot sembla tendir a un anivellament no gens llunyà, d'una manera que esdevé menys intensa a mesura que van perdent el seu caràcter rost i abrupte d'altre temps. Ja no tenen llurs serradals la gràcia ardida que posseïen llavors; llur pretèrita i majestuosa estètica ha esdevingut aquest conjunt de masses informes i arrasades, que a vega-

Pedris de la Capella del Sant Crist, de Can Ribes, Parròquia d'El Coll

Restes del dòlmen i crownlec de Pins Rosés

Fots. Pau Fort

des se'ns presenten belles en virtut de la seva mateixa antiguitat. Han estat rendides i derrocades, i lentament, generosament, s'han despullat de llur vistosa i gràcil vestimenta, que en forma de fèrtil al·livió ha constituït aquestes riques planes de les terres baixes; sols en queda, a l'entranya de la primitiva arquitectura, la base, el fonament, on es recolza el que encara resta en peu. No entusiasmen pas pels matisos que les decoren, esmortuïts, difumats, de poca intensitat; però allà on el conreu o la vegetació arrelen i abscondeixen la grisor del relleu, es troba una varietat delectable, harmoniosa en el conjunt.

Vegeu, com exemple ben clàssic i adequat, el que ens presenta la serrallada que ens separa del Maresma, ací a la nostra comarca. El granit que constitueix la part essencial d'aquest massís hercinià, es presenta fortament corroït i erosionat, i la duresa d'aquesta roca dóna idea del temps que porta en pugna amb els agents erosius. Noteu com el paisatge pren, en aquestes muntanyes, un aspecte ben característic, que presenten tots els terrenys que han arribat ja a la senectud.

Contràriament, cal admirar a les muntanyes de formació geològica menys reculada, el relleu brusc i airós de la seva estructura. Les formes són abruptes i fragoses; les vessants de pendent molt pronunciada, cobertes de clapis-ses i tarteres, que dificulten l'accés als flancs. Per a assolir llurs aguts cims i retallades crestes, cal l'audàcia de l'alpinista que estima la sublimitat i encís de les altures, justa paga als seus afanys i esforços; llurs parets i canals verticals constitueixen temptadora atracció pel grimpador ardit, per l'àgil escador que en practicar intrèpides ascensions sent el goig inefable, l'emoció intensa d'haver dominat i vençut aquestes gegantines construccions de la naturalesa. Els agents denudatrius, si bé actuen ací amb intensa activitat, tenen molta feina a fer encara en aquestes altures, que estan a l'alba de llur existència. Abillades amb el resplendent mantell verd dels prats i conreus, o lluint el rutil·lant color dels rocams i penyalars, són belles d'arreu que s'esguardin. Observeu com els Alps, l'important massís europeu que podem classificar dintre aquest tipus, és un aplec d'aquestes meravelles i excel·lències.

Encara podem afegir, passant ara al camp de la geografia humana, que la influència diferent exercida per cada un d'aquests diversos tipus de muntanya sobre els seus habitants i llurs mètodes de vida, és ben palesa i manifesta; així es nota en estudiar la indústria, comunicacions, habitat, agricultura i ramaderia, etc., que en elles es desenrotllen. Concretant-nos, però, a un aspecte etnogràfic dels seus moradors, direm que les muntanyes joves són les que produeixen homes més forts i robustos, talment com si els cedissin el vigor i la impetuositat que elles conservaran encara durant molt temps.

L'esperit i l'excursionisme

Per Josep Cortal i Vilanova

“mens sana in corpore sano.”

He vist, en mantes ocasions, la meua alegria enterbolida pel sofriment moral, que omple la vida d'aquell fatic que ens fa trobar mancades de joia aquelles sensacions que, en estat normal, ens afalaguen: en un mot, m'he vist en moments de depressió espiritual, m'he trobat també —hom s'hi troba sovint— en mig de la cridòria infernal de milers de veus que aixequen llur clam per confirmar les paraules d'un mite popular (sovint pur llagoteig), i tot i commoure'm aquest espectacle admirable, he sentit el buit, l'isolament, l'encongiment espiritual. Oh, admirable paradoxal!

Romandre en un lloc, en mig de la cridòria, és, sovint, agermanar-se hipotèticament amb els que s'hi troben, i per consegüent, és enfortir les suspicàcies que ens separen dels nostres semblants. El cor humà, oscil·la tant! Remarquem, sinó, que allí on imperen grans masses, les relacions socials tenen un camp molt determinat i un límit molt restret, fruit naturalment de les necessitats que imposa la vida moderna i que ens és impossible de subsanar: hom circula sense que aparentment es dongui compte de les evolucions del que l'envolta, i menys encara, sense cercar els motius que informen els seus actes. No és que vulgui advocar per una modificació radical de l'activitat actual; veritablement no es trobaria cap solució adequada i per tant intentar-ho, fóra una temeritat.

Però, malgrat aquest estat deplorable, es troben mitjans de viure íntegrament aquella vida tan adient a la nostra condició de germans, la més pregonna glòria que ens poguem atribuir. Primerament una necessitat s'imposa: la moralització de criteris, millor dit, de consciències. Tant com l'immensa majoritat es cregui que els moments de lleure de què disposa ha de passar-los, per necessitat, en virtut d'una fatal predisposició, en llocs d'ambient saturat de paràsits com són la major part dels locals tancats on es reclouen, no podrà haver-hi efectivitat ni eficiència en la doctrina que exposem. Com pot enlairar el seu esperit pel damunt de la natura aquell que no la coneix? Quina ànsia de sensacions espirituals pot sentir aquell que viu divorciat de la natura que les provoca?

Sovint atribuïm a l'ignorància, al vici, certs estats denigrants on cauen alguns dels nostres semblants, malauradament exemples no isolats; aquí, com en altres punts de criteri, errem. La causa principal rau en el desig d'adintrar-se en un món de vel·leitat que preten estrafer extra-limits una neces-

sitat creada: causa perniciosa i innoble a l'ensem. I es cau en aquest estat perquè el cos no disposa de l'energia suficient per a seguir l'impuls de l'esperit que mana, de la consciència que aconsella, del seny que guia. Esperit fluix dintre un cos feble.

On cercar els mitjans de redimir-se de semblants estats? On trobarem a sadolls l'alegria, la plena joia i la sincera amistat? Acudim a l'excursionisme que fomenta aitals beneficis. Nombrosos són, en efecte, els que podrien afirmar categòricament que les amistats més sinceres les han contret en la muntanya, sota un cel comú, el camp etern on el nostre esguard es passeja sense fatiga; insensiblement l'alpinisme predisposa als sentiments nobles, a la clarividència, i amb la deguda preparació a base de cultura i de concentració espiritual aquests avantatges es multipliquen.

Quina pena causa topar-se, en la ruta diària, amb ànimes que tan desviuat edifici moral ens presenten! En les altures, en mig del bosc, planant pel damunt de les valls, en la carena d'un cim, no s'hi troben ànimes vulgars: com més forts som més ens enlairem i com més ens enlairem més nobles ens creiem.

Sortosament encara hi ha qui sap llegir a ple vessar el llibre gran de la natura.

Bibliografia

La Comarca en l'organització interna de Catalunya

La Lliga Comarcal de Catalunya ha publicat en un fascicle el discurs que el seu president, Francesc Glanadell, pronuncià en l'acte inaugural de la nova entitat, la qual enclou les filials de diverses comarques.

El senyor Glanadell, amb la concisió necessària en aquests casos, tracta del valor que ha tingut la comarca dintre el temps i el seu diferent esperit intern que ha evolucionat de mica en mica. Raona perquè l'organització de la comarca és una necessitat vital de Catalunya i demana que les lleis estiguin al servei de la realitat comarcal, fàcil d'adulterar, i exposa a grans trets els defectes essencials que adoleix la divisió proposada per la Ponència de la Generalitat.

El fascicle té 30 pàgines i una presentació elegant i austera.

Notes folklòriques

Del recull de la Secció d'Estudi

Excursió del 28 de febrer de 1933

Josep Vendrell i Ventura (a) Vell Romà té la seva residència actual a Can Romà, casa de pagès del terme d'El Coll. Es un tipus autèntic de raça. Va molt corbat, però conserva la plenitud de les seves facultats. Gaudeix d'una memòria excel·lent i la seva conversa es fa simpàtica. Per a donar-li més caràcter porta barretina vermella. Nasqué el dia 18 d'octubre de 1868 i és natural de Palou, d'on en va marxar a l'edat de vuit anys per a fer de rabadà.

D'ell en recollim les següents narracions i llegendes:

Dòlmen de Pins Rosés

Fa uns cinquanta anys que el comte de Bell-lloc va trobar a l'arxiu de la Diputació que en un punt anomenat Pins Rosés hi havia un quadro fet de pedres, en el mig del qual n'hi havia una dreta i una altra d'ajeguda; allà hi havia un pou on hi tiraven caps i cames. Fa molts anys que en aquell lloc hi havia un hostel. Segons es va poder comprovar després, en aquell hostel s'hi mataba persones i la carn era servida als parroquians.

Un dia va anar-hi un jove guerrer, a qui els hostalers decidiren matar. La criada de l'hostal, en veure aquell jove de tan bona presència, va quedar-ne enamorada i enterada de que els seus amos decidien fer amb ell el que ja havien fet amb tants d'altres, va proposar-li de que si es casava amb ella, el lliuraria d'una mort certa.

El jove, en enterar-se de la dissort que l'esperava, va convenir casar-se amb la criada. Ella va dir: «Sota del llit trobaràs un mort; posa'l a sobre i tu amaga't sota». Ell així ho va fer. A la nit, un tallant convenientment dissimulat penjat al sostre, va caure damunt el cadàver.

El xicot va marxar amb la criada; en donaren tot seguit coneixement i tot es va descobrir.

Dòlmen de Pedra Arca (Villalba Sasserra)

Una criada es va donar al diable a canvi de que fes el pont de Martorell, amb una condició precisa: que el pont havia d'estar fet abans de cantar el gall. Els diables començaren la feina i treballaven febosament. La criada, però, va repensar-se i tot era penedir-se de la promesa que havia fet.

La seva mestressa, en veure-la trista i plorosa, va preguntar-li què li passa-

va. Un cop la criada li hagué explicat, va dir-li que no temés. Van agafar un gall i el van ruixar amb aigua. En rebre la mullena, el gall va cantar i els diables esparverats van abandonar la grossa pedra de Pedra Arca, que, segons es pogué comprovar després, és de les mateixes dimensions que la que falta per a completar el pont del diable de Martorell.

Sota aquesta pedra de Pedra Arca hi ha dos samalers també de pedra que són groixuts com el cos d'un home. Hom creu que aquells samalers són els que es servien els dimonis per a transportar aquella pedra que els mancava.

Torre de les Aigües (Palou)

L'home de la Torre de les Aigües es va casar amb una dona d'aigua. Ell sabia la condició especial de la seva dona i es va casar amb la promesa formal de que mai no l'anomenaria «Dona d'aigua». Transcorregueren feliços molts anys, però un dia, per una d'aquelles coses que succeeixen en el clos de les famílies, marit i muller van tenir raons i la va nomenar «Dona d'aigua». Tot seguit la dona d'aigua va desaparèixer misteriosament, abandonant dues filles que tenia.

Les filles, però, cada dia apareixien ben pentinades i compostes, i estranyat, el pare, va preguntar-los qui era que tan bé les agençava. Les filles van contar que era la seva mare que cada dia venia a veure-les. Aleshores el pare els va dir: «Quan vingui la vostra mare, dissimuladament, apunteu una agulla en el vostre vestit amb el seu i d'aquesta manera no podrà marxar.»

La Dona d'aigua des d'aquell dia mai més no va sortir.

Capella del Sant Crist de Can Ribes (La Roca-Santa Agnès)

Van passar dos carreters per aquell indret i un d'ells, en anar a encendre el seu cigar, va tirar-ne un al rostre del Sant Crist, dient-li descaradament: «Té, fuma, barra sec!» A l'hora de menjar, va trobar-se que tenia les barres assentades.

Convençut que el mal era degut a la profanació que havia fet al Sant Crist, va fer una prometença, que en la seva hora va complir, podent d'aquesta manera, altra volta, menjar.

Portes de l'Església de Sant Mus (Cànoves)

Era la festa de Sant Mus i es celebrava el seu aplec. Va passar un traginer i va cridar: «Sant Mus: no m'amussaràs ni a mi ni al bestiar!» Al cap de breus moments el traginer i el bestiar tenien les barres amussades.

Penedit d'haver fet aquella burla, va prometre pagar les portes de ferro, quedant d'aquesta manera guarit.

Un criteri personal sobre el moviment de la terra

Fa uns 600 anys que un galileu va anar a trobar el Sant Pare perquè li donés explicacions sobre si la terra voltava o no, i que a la vegada li donés fe del seu concepte. El Papa no volgué afirmar ni negar res.

Segons Josep Vendrell i Ventura, la terra no es mou. Per mi—ens digué—el món és com un gran edifici que hi hagin posat moltes màquines i que, en fer-les funcionar, tot el que hi ha dintre es posa en moviment, però en canvi les parets i el solatge queden en peu, inamobibles. La terra, per mi, és una cosa semblant. Aneu pel món i trobareu que tot el que hi ha dintre té moviment, però camineu, camineu, i mai no trobareu les parets i el solatge d'aquest gran edifici. Si un jorn poguessim arribar a la fi del món comprovaríem que les parets romanen fermes i segures.

Cursets i Conferències

Per Gumersind Brunet

Comença el conferenciant fent un anàlisi del que ha d'entendre's per cultura física i exposa la forma equivocada en que en general la tenim orientada. Demostra que si bé tots els esports són cultura física, tenim de cercar el que millor pugui educar i desenvolupar les nostres facultats físiques i intel·lectuals i així, agermanant aquestes dues educacions, assolir l'educació integral.

Analitza l'educació física com a preventiu i resistència a les malalties i afirma que és ordinàriament una escola de moral i de continència. Demostra tot seguit com una educació física portada a cap racionalment, pot exercir en tots els ordres el desenvolupament de les nostres facultats físiques, morals i intel·lectuals.

Explica en forma breu el procediment d'aquesta educació i com caldria fer-la únicament amb l'ajuda d'una fitxa mèdica i acaba consellant a tots els joves, demanant-los-hi que no es limitin únicament a llegir sobre l'esport, sinó que també es preocupin de les arts i de les demés activitats humanes.

El conferenciant en acabar fou després amb una xardorosa ovació.

Pla general d'entrenaments

Reproducció de les circulars de la Federació Catalana d'Atletisme

Per Joan Serrahima i Bofill

Aquest pla d'entrenament és fet de cara al tipus mitjà dels nostres atletes que ja porten algun temps de cultura física. S'ha de tenir en compte que, pels que no hagin fet mai atletisme, haurà d'ésser, sobretot el primer temps, considerablement alleugerit.

Per altra banda no és el propòsit d'aquestes normes obligar tots els atletes a seguir un entrenament uniforme, sinó molt al contrari, es proposen donar facilitats a aquells atletes que no sàpiguen com orientar la seva preparació.

El pla d'aquests entrenaments suposa tres sessions per setmana.

Per als que es dediquen a les especialitats de curses, el pla queda prou clar, sense perjudici de les variacions que les característiques de cada atleta puguin exigir.

Per als que es dediquen als salts o llançaments, la preparació es farà a base de l'entrenament senyalat per als sprinters durant la primera temporada. Ademés podran començar a practicar la seva especialitat a base de molt pocs salts o llançaments per sessió i sense preocupar-se gens de les marques que s'obtinguin i sí de la correcció de l'estil. Aquesta correcció és un afer molt delicat per evitar d'adquirir vicis i molt difícil de practicar sense la vigilància d'un preparador. Aquesta vigilància és indispensable en el darrer període de preparació.

Per començar tindrieu de saber a quina especialitat penseu dedicar-vos. Això és una mica difícil perquè a la nostra terra i sobretot en curses, tothom s'especialitza en una prova inferior a la que li correspondria; així que es veuen una mica de velocitat corren 100 ó 200 metres, essent així que moltes vegades serien bons especialistes de 400 i fins de 800 i altre tant a homes de 800 i 1,500 que corren 400.

I amb els concursos tothom s'hi veu amb cor ço que fa que hi hagi tan pocs saltadors o llançadors bons. En canvi a les tanques tothom els hi té por.

Teniu també en compte que el màxim esforç sols s'ha de donar en les proves de concurs i que en els entrenaments mai us teniu de fatigar i que fins en les proves de concurs sempre heu de tenir l'impressió que en un moment donat encara podrieu fer un altre esforç.

També haveu que fixar-vos en que és el que us fa més falta, si velocitat o fons per a apretar més nn entrenar-vos per una cosa o altra.

(seguirà)

Notes

■ Ens cal fer constar que la fotografia del gravat darrerament publicat al BUTLLETÍ era original del consoci senyor Vicents Ramoneda, car per un oblit involuntari no constava el nom del seu autor al peu de la reproducció.

■ Des del mes de Març té cura del cobrament de totes les Seccions de l'Agupació el consoci Manuel Pérez. Es prega als companys que fan efectiu l'import del rebut personalment, que procurin estar sempre al corrent de pagament i, si és possible, facultin el cobrament a domicili.

■ El dia 5 d'abril morí la senyora Dolors Salgot i Morell, mare del nostre benvolgut consoci En Joan Lamarca. A ell i a la seva família fem present el nostre condol per aquesta dolorosa pèrdua.

■ El dia 10 de març, tal com estava anunciada, es celebrà la reunió general ordinària. Després d'un debat sobre l'acta de la reunió anterior, es reelegí com a president el senyor Salvador Llobet; com a tresorer, per dimissió del senyor Joan Rodons, el senyor Josep Font i Falgàs, i per vocals els senyors Jaume Llacuna i Adolf Mundet. Ademés, entren de nou a la Junta els senyors Jaume Riera, com a president de la Secció d'Atletisme i el senyor Josep Estrada, com a president de la Secció d'Estudi.

■ En virtut de la dimissió del senyor Eudald Cid del seu càrrec a la Comissió de Butlletí i Publicacions, pel trasllat del seu domicili a Barcelona, el senyor Josep Moret ha ocupat el lloc vacant.

■ Han ingressat darrerament a la Biblioteca els següents donatius:

Del senyor V. Ramoneda, «Figures d'argila», per A. Maseras.

Del senyor S. Llobet, «Tagamanent. Notícia històrica» i un «Mapa del Rif».

De la Casa del Vallès, «Memòria de l'any 1933» i «La comarca en l'organització interna de Catalunya», per F. Glanadell.

Dels senyors Josep Estrada i Josep M.ª Puchades. Col·leccions completes dels antics periòdics locals, «Eco de Granollers» (1882-83, la primera publicació local), «La Reforma» (1886-88), «La Victoria» (1888), «Crònica de Granollers» (1888), «El Vallès» (1888), «La Defensa» (1891) i 100 números de «El Congost».

Del senyor Jacint Bellonch, «Mapa de España y Portugal», Paluzie.

Per a les nostres col·leccions el senyor Pere Llach ha fet donatiu de dues monedes antigues.

Secció d'esports de neu

El primer campionat social d'esquí, anunciat per celebrar-se el dia 4 de març a la vall de Núria, va haver d'ésser suspès a causa del torb i el mal temps, que impossibilità l'ascens a Nou Creus, punt de partida de l'itinerari a

SECCIÓ D'ATLETISME

Grup de participants al Segon Campionat Social

Fot. Josep Font

córrer. En vista que les condicions meteorològiques a Núria eren sovint desfavorables, hom determinà celebrar el campionat a la Molina, on les pistes estaven en millors condicions.

Aquesta prova, primera d'aquest esport organitzada per elements de la nostra ciutat, tingué efecte el dia 25 de març, i consistí en una cursa de mig fons, el resultat de la qual havia despertat molt interès entre els esportius locals. Per a la mateixa, hi havia oferts els següents premis, de part de les cases i magatzems que s'onomenen respectivament:

Primer. Uns esquís Cim (fabricant J. Ballart) equipats amb fixacions Unitas.

Segon. Un aparell fotogràfic, 6'5 per 9, de «Agfa, S. A.», per mitjà de J. Comes, fotògraf.

Tercer. Un pantaló «norvegien», dels Magatzems Santa Eulàlia.

Quart. Una motxilla sistema Bergams, de la Casa Tous.

Cinquè. Unes fixacions Unitas.

Sisè. Assortit de ceres per a tota mena de neus, de Josep Vives.

Setè. Un trípod per a aparell fotogràfic, de la Fotografia J. Bosch.

Vuitè. Guants impermeables, de «S. M. I.», Josep Vives.

Dels 14 corredors inscrits, prengueren la sortida 11 d'ells. El fort entrenament efectuat en els darrers dies determinà que la cursa fos molt disputada i portada durant tot el trajecte a una marxa ben elevada.

Els resultats foren els següents:

1. Pere Llach, 10 minuts 50 segons.
2. Josep Gabarró, 11 m. 6 s.
3. Magí Gabarró, 11 m. 7 s.
4. Amadeu Caballeria, 11 m. 50 s.
5. Jaume Llacuna, 12 m. 10 s.
6. Esteve Lassús, 13 m. 31 s.
7. Joaquim Plana, 14 m. 59 s.
8. J. Ventura, 16 m. 35 s.
9. Josep Jonch, 17 m. 13 s.
10. Ramon Barbany, 17 m. 35 s.

Per ruptura d'una fixació, hagué d'abandonar la cursa, a la meitat d'aquesta, el corredor restant Josep M.ª Puchades.

El senyalament d'itinerari, cronometratge i control de la cursa fou fet amb tota cura pels distingits esquiadors de la «Unió Excursionista de Vic», Srs. Josep Bartolí, Jaume Vilà i Jaume Blancafort, als quals fem present el nostre agraïment.

Cal felicitar-nos de l'èxit assolit per aquest campionat, que indubtablement servirà per estendre l'afició a aquest esport a molts dels que avui encara no coneixen els seus avantatges, i és d'esperar que així prossegueixi l'obra iniciada per la nostra secció, d'una manera tan reeixida.

Secció d'Atletisme

En el passat mes s'ha entrat ja per part dels atletes de la Secció, en el període d'actuació activa, després de passar tota la temporada d'hivern fent sessions de gimnàsia i millorament d'estil, junt amb petites curses de cros-country.

Començaren aquesta temporada alguns dels nostres atletes, participant amb èxit notable, en els Trofeus Molok's i Rosend Calvet, organitzats a l'Estadi per Acció Atlètica. Més tard iniciaren oficialment la temporada de pista, en un festival de millorament i establiment de rècords socials en el camp del Granollers S. C., en el que hi prengueren part casi la totalitat dels nostres atletes actius. Cuidà del control tècnic de les proves En Gumersind Brunet, amb el zel i l'encert que és habitual en els homes d'Acció Atlètica. Les marques, que es ressentiren del mal estat del terreny per causa de la pluja, foren les que detallem a continuació.

100 metres.—Lorenzo (fora de concurs); 1, Dorsé, 12 15/10 (rècord); 2, Torrebadell; 3, Riera II.

200 metres.—1, Espar, 191 1/5 (rècord); 2, Torrebadell; 3, Dorsé.

400 metres.—1, Piera, 1 m. 41 (rècord); 2, Vernet.

800 metres.—1, Llach II, 2 m. 31 s; 2, Piera.

3000 metres.—1, Roca, 12 m. 11. 3/10 (rècord); 2, Montsant.

Salt d'alçada.—Lorenzo, 1'50 (fora concurs); 1, Llach II, 1'40 m.; 2, Torrebadell.

Salt de llargada.—Lorenzo, (fora concurs), 5'83 m.; 1, Dorsé, 5'40 m.; 2, Torrebadell, 5'38; 3, Riera II, 5'33; 4, Piera, 5'18.

Llançament de pes.—1, Aranda, 9'57 m.; 2, Espar, 8'67 m.; 3, Llach I.

Llançament de disc.—1, Aranda, 26'42 m. (rècord); 2, Llach I, 26'25 m.; 3, Espar.

Llançament de javalot.—1, Aranda, 33'02 m. (rècord); 2, Espar, 20'46 m.; 3, Llach I.

■ Van resultar guanyadors d'una medalla en les proves de llançament de pes dels Trofeus Molok's i Rosend Calvet, respectivament, els nostres atletes Antoni Espar i Salvador Aranda.

■ S'ha procedit a la compra d'un bon cronòmetre, a l'objecte de poder controlar perfectament les curses dels nostres consocis, tant en els entrenaments com en els festivals en què prenguin part.

■ Segueixen amb tota activitat els entrenaments de tots els socis actius, a l'objecte de fornir una bona actuació en el matx que haurà d'haver-se celebrat el 29 d'abril amb l'Iris Club de Mataró en el seu camp i ademés el I Campionat del Vallès Oriental, quina organització ens ha concedit la Federació Catalana d'Atletisme i que es disputarà al camp del Granollers S. C.

Notes meteorològiques locals

FEBRER 1934					MARÇ 1934				
Dia	PLUJA Mil·límetres	TEMPERATURA			Dia	PLUJA mil·límetres	TEMPERATURA		
		Màxima	Mínima	Mitja			Màxima	Mínima	Mitja
1		6	0	3	1	5'4 cts. neu	12	-0'4	5'8
2		9'7	0	4'8	2		13	1'9	7'4
3		5	-2	1'5	3		12'6	3'3	7'9
4		10	-1'4	4'3	4		15'9	1'1	8'5
5	0'8	9	3	6	5	0'9	14'8	1	7'9
6		13'1	2'1	7'6	6		15'3	1'2	8'2
7		12'3	1	6'6	7		19'9	4'1	12
8		15	-1	7	8		20	9	14'5
9		14'7	-0'3	7'2	9		20	7	13'5
10		14'5	4'9	9'7	10		17'6	7'2	12'4
11		14	2'8	8'4	11		17'2	7'7	12'4
12		15'8	3'2	9'5	12		15	9	12
13		15'2	1	8'1	13		16	5	10'5
14		16	2'4	9'2	14		16	3	9'5
15		17	1'9	9'4	15		15'6	7	11'3
16		16'9	4	10'4	16		15'1	4	9'5
17		15	1'6	8'3	17		16'4	9	12'7
18		15'8	0'9	8'3	18		17'5	7'8	12'6
19		16'4	1'7	9	19		18'3	4'9	11'6
20		20'6	2	11'3	20		18	5'2	11'6
21		20	3'2	11'6	21		19'7	6'7	13'2
22		17'2	3'6	10'4	22	0'8	13	7'6	10'3
23		15'7	5	10'3	23	2	19'3	4'5	11'9
24		16'9	5	10'9	24		17	4'9	10'9
25		13'3	6'5	9'9	25		16	7	11'5
26	9'5	13'7	8'3	11	26		14'9	8	11'4
27	3'9	10	3'5	6'7	27		17	8	12'5
28		5'6	1	3'3	28	5'1	19	6'2	12'6
					29		19	8'2	13'6
					30		19'8	9'2	14'5
					31		20'6	7	13'8
14'2					8'8				

Màxima del mes: 20°6 el dia 20.
 Mínima » » 2° sota zero el dia 3
 Temperatura mitja: 9°3

Oscil·lació termomètrica:

Màxima del mes: 18°6 el dia 20.
 Mínima » » 4°6 el dia 28.

Màxima del mes: 20°6 el dia 31.
 Mínima » » 0°4 sota zero el dia 1
 Temperatura mitja: 10°1

Oscil·lació termomètrica:

Màxima del mes: 15°8 el dia 7.
 Mínima: » » 5°4 el dia 22.

Programa

dels actes organitzats per l'Agrupació en els mesos de Maig i Juny

MAIG

Dia 1.—Excursió a Aiguafreda, Valldeneu, La Roca, Sots Feréstecs i Figaró. Pressupost, 2'25 pessetes. Sortida, a les 8, per l'estació del Nord. Cap de colla, J. Fort. Vocals, J. Puchades i P. Fort.

—**Excursió** a La Garriga, Samalús, Vall Figuera, Cànoves i Cardedeu. Pressupost, 1'30 pessetes. Cap de colla, J. Riera. Vocals, Ll. Fort i P. Riera. Sortida, a les 7, per l'estació del Nord.

Dia 5.—Conferència segona del curs tècnic d'Atletisme, a càrrec d'En Esteve Moreno, d'Acció Atlètica. A les nou, al nostre estatge.

Dies 5 i 6.—Excursió de campíng al Campament General de Catalunya, de can Gibert de Caldes. Cap de colla, S. Llobet. Vocals, J. Ventura i J. Puchades.

Dia 6.—I Campionat d'Atletisme del Vallès Oriental i matx interclub amb l'Iris Club de Mataró.

Dia 10.—Excursió a Aiguafreda, L'Avencó, La Mora, La Castanya, Montseny i Palautordera. Cap de colla, E. Moret. Vocals, J. Llacuna i J. Dorsé. Pressupost, 2'75 pessetes. Sortida, a les 7, estació del Nord.

Dia 13.—Excursió de la Secció d'Infants a Montmeló, Montornès, Vallromanes i castell de Sant Miquel. Sortida a les 7'50 per l'estació de França. Pressupost, 0'90 pessetes. Cap de colla, J. Font. Vocals, P. Royo i J. Vallverdú.

—Participació de la Secció d'Atletisme al Trofeu Paulí Carbonell a l'Estadi de Montjuïc.

Dies 20 i 21.—Excursió de campíng a Vilanova de Sau, Sant Romà de Sau, Taverdet, Rupit, El Far i Amer. Pressupost, 12 pessetes. Cap de colla, P. Llac. Vocals, J. Font i S. Llobet. Cal consultar l'hora de sortida.

Dia 27.—Excursió junt amb la Secció d'Estudi, a Sant Val·leria, Palaudàries, castell de Monbui i Sta. Eulàlia. Reunió a les 6'30 a la plaça de l'Església. Cap de colla, J. Rodons. Vocals, J. Puchades i J. Moret.

—**Secció d'Atletisme** participarà en el Campionat de Catalunya de Juniors.

JUNY

Dia 3.—Excursió junt amb la Secció Femenina, a Barcelona, Horta, Sant Genís dels Agudells, Sant Medí, Sant Cugat, Les Planes i Tibidabo. Cap de colla, J. Font. Vocals, J. Ventura i J. Vallverdú. Pressupost, 3'50 pessetes. Sortida a les 5'53 per l'estació de França.

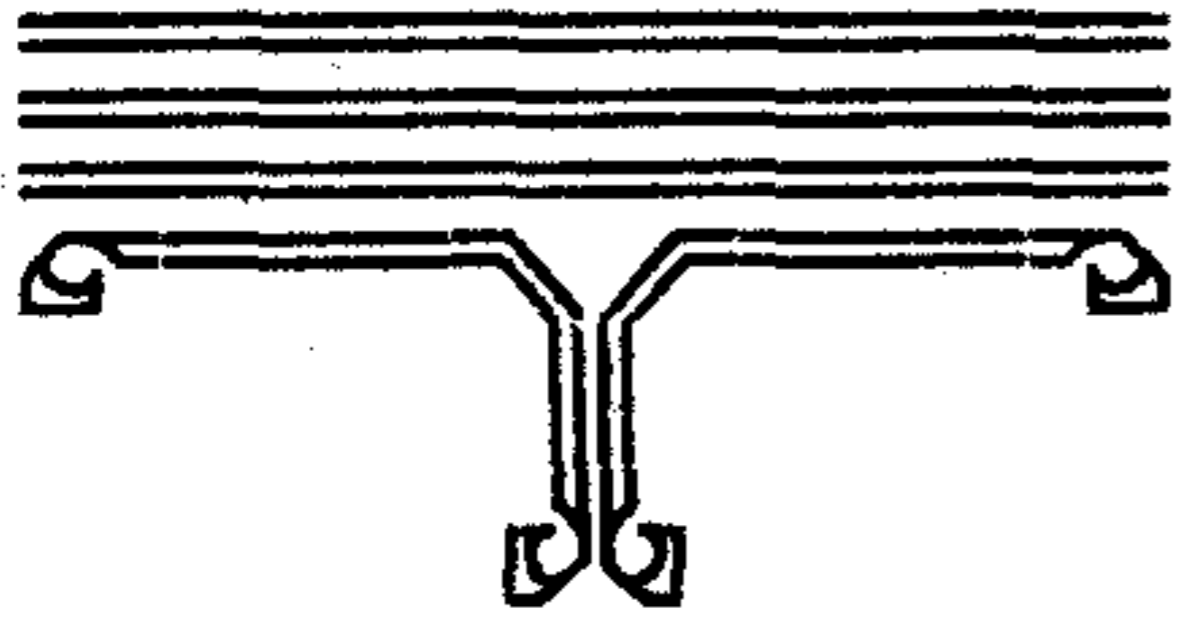
—**Secció d'Atletisme.** Un matx interclub amb l'Agrupació Atlètica del Casal Icària, de Barcelona.

Dia 10.—Excursió de la Secció d'Infants a La Garriga i Turó de Sta. Margarida. Cap de colla, J. Gabarró. Vocals, T. Ferrés i J. Vallverdú. Pressupost, 1'25 pessetes. Reunió a les 7'30 a la plaça de l'Església.

Dia 17.—Excursió a Viladrau, L'Arola, Sant Segimon, Matagalls, Sant Andreu de la Castanya, La Mora i Aiguafreda. Cap de colla, A. Caballeria. Vocals, J. Font i J. Vernet. Pressupost, 6 pessetes. Sortida, a les 7, per l'estació del Nord.

Dia 24.—Excursió en autòmibus, junt amb la Secció d'Estudi, a la Costa Brava i Castelló d'Empúries. Cap de colla, A. Caballeria. Vocals, J. Llacuna i S. Llobet. Pressupost aproximat, 12 pessetes. Places limitades. Cal inscriure's.

Herboristeria

Josep Moret

ARTICLES D'HIGIENE
ORTOPÈDIA GENERAL
LES VINT CURES DE
L'ABAT HAMON

Carrer d'Alfons IV, 88

GRANOLLERS

Joieria

Rellotgeria

Rafael Font

Taller de Compostures
i Confecció de
JOIES

Granollers

Doctor Robert, 19

Els exquisits

CAFÉS "LA GARZA"

Són els preferits del públic...

Per la seva puïresa

Pel seu aroma

*Per la seva qualitat
immillorable*

De venda a totes les botigues de Comestibles i Colonials

TALLER D'ENQUADERNACIONS

OBJECTES D'ESCRITORI, DIBUIX I PINTURA

Llibreria

Figurins

Papereria

Joan

Carbó

Granollers

S. Roc, 15

Clavé, 44

Motxilles

per a

excursionistes

en tots tamanys

i tots preus

Apotecaria i Drogueria
de
Josep Marimón i Garriga

Anàlisis Específics Nacionals i Estrangers
Clinics Dipòsit de sèrums i vacunes de les cases Ybis,
de Madrid i Meister Lucius, d'Alemanya
de tota mena Drogues i Colors de totes marques

Doctor Robert, 12 i 12 bis
Telèfon 30

Granollers

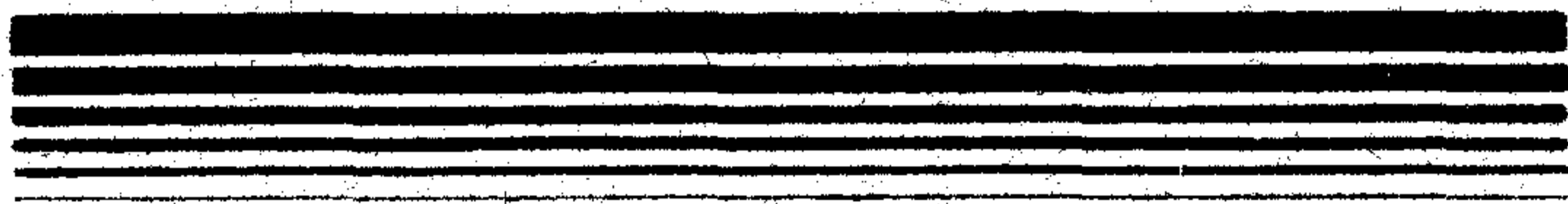
Banco Vitalicio de España

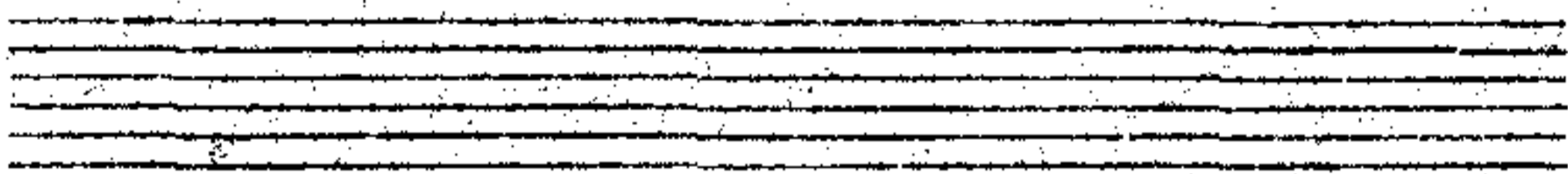

Assegurances de Vida
Assegurances per Dots
Rendes Vitalícies, &., &.

Delegat en aquest Partit: Don Magf Anglés Vilella
Plaça d'Angel Guimerà, 6 : Granollers

Ramoneda

Compra i venda
de
bestiar de llana

